

“ସେବା କରିବା ସମୟରେ ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ଫରିସ୍ତା ପଣିଆର ଅବସ୍ଥାରେ ରୁହ, ଅଗରୀରୀ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ କର”

ଆଜି ବାପଦାଦା ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କର ତିନୋଟି ରୂପକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି - ଯେପରି ବାବାଜୀଙ୍କର ତିନୋଟି ରୂପକୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ସେହିପରି ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ତିନୋଟି ରୂପକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ଯାହାକି ଏହି ସଂଗମଯୁଗର ଲକ୍ଷଣ ଏବଂ ଲକ୍ଷଣ ଅଟେ, ପରଥମ ସ୍ୱରୂପ ହେଲା ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଫରିସ୍ତା, ତୃତୀୟରେ ଦେବତା । ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଫରିସ୍ତା ଏବଂ ଫରିସ୍ତାରୁ ଦେବତା । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଏବେ ବିଶେଷ କରି କେଉଁ ଲକ୍ଷଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ରହୁଛି? କାହିଁକିନା ଫରିସ୍ତା ନ ହେଲେ ଦେବତା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ସମୟ ଅନୁସାରେ ଏବଂ ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ ହିଁ ଫରିସ୍ତା ହେବା ଅଟେ । ତେବେ ସଂଗମଯୁଗର ସମ୍ପଦନ ସ୍ୱରୂପ ହେଲା ଫରିସ୍ତାରୁ ଦେବତା ହେବା । ତୁମେମାନେ ତ ଫରିସ୍ତାର ପରିଭାଷାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ, ଫରିସ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ସମ୍ବନ୍ଧ, ସଂସ୍କାର ଏବଂ ସଂକଳ୍ପଠାରୁ ମଧ୍ୟ ହାଲୁକା ହୋଇଥିବ । ସବୁଥିରେ ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ହାଲୁକା ହୋଇଥିବ । କେବଳ ନିଜର ସଂସ୍କାର, ସ୍ୱଭାବ ଏବଂ ସଂସାର ଠାରୁ ହାଲୁକା ପଣିଆ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଫରିସ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସିବାରେ, ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱର ସ୍ୱଭାବ ସଂସ୍କାରରେ ମଧ୍ୟ ହାଲୁକାପଣିଆ ରହୁଥିବ । ତେବେ ଏହିଭଳି ହାଲୁକା ପଣିଆର ଚିହ୍ନ କ’ଣ? ସେହି ଫରିସ୍ତା ଆତ୍ମା ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱର ପରିସ୍ତ ହୋଇଥିବ । କାହାର କାହାର ପରିସ୍ତ ନୁହେଁ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱର ପରିସ୍ତ । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ଭାବୁଥିଲେ ଇଏ ମୋର ଅଟନ୍ତି । ମୋ’ର ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନା । ସେହିପରି ଫରିସ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱର ପରିସ୍ତ । କେହି କେହି ପିଲା ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ତ ବ୍ରହ୍ମା ହିଁ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ତ ନିଜ ସମାନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱର ପରିସ୍ତ ଦାଦୀତ୍ତ୍ୱକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛ, ଯାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ସ୍ନେହର ସହିତ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ଯେ ଇଏ ମୋ’ର ଦାଦୀ ଅଟନ୍ତି । ସବୁ ଆଡ଼ର ସ୍ୱଭାବ-ସଂସ୍କାର ଭିତରେ ତଥା ଏହି ପୁରୁଣା ସଂସାର ଭିତରେ ରହି ମଧ୍ୟ ନିୟମିତ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ । ସମସ୍ତେ ଅଧିକାରର ସହିତ କହୁଥିଲେ ଆମର ଦାଦୀ । ତେବେ ଏହାର କାରଣ କ’ଣ? ନିଜେ ନିଜର ସ୍ୱଭାବ ସଂସ୍କାରରେ ହାଲୁକା ରହୁଥିଲେ, ତେଣୁ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱକୁ ଆପଣାର ପଣିଆର ଅନୁଭବ କରାଉଥିଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଗଲେ । ଜଗଦମ୍ଭାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଛ କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ଭାବୁଛନ୍ତି ସେ ତ ଜଗଦମ୍ଭା ଥିଲେ ନା । କିନ୍ତୁ ଦାଦୀ ତ ତୁମର ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର ଭଳି ସାଥୀ ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଯଦି ତାଙ୍କର ପୁରୁଷାର୍ଥର କଥା କେହି ପଚାରୁଥିଲେ ବା ତାଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣୁଥିଲେ ତେବେ ତାଙ୍କ ମୁଖରେ ସର୍ବଦା ଗୋଟିଏ ହିଁ ଶବ୍ଦ ରହିଥିଲା - “ଏବେ କରମାତୀତ ହେବାର ଅଛି” । କରମାତୀତ ହେବାର ଲଗନରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାରମ୍ବାର ଏହି ଶବ୍ଦ ମନେ ପକାଇଥିଲେ । ତେଣୁ ପରତ୍ତ୍ୱେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଲକ୍ଷଣ ଏବଂ ଲକ୍ଷଣ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଏହା ହିଁ ରହିବା ଦରକାର ଏବଂ ଅଛି ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ କରମାତୀତ୍ତ୍ୱରେ ଅଛି । ତେବେ ସର୍ବଦା ଏହି ଲଗନ ରହୁ ଯେ ଏବେ ମୋତେ ଫରିସ୍ତା ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ଫରିସ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସାକାର ଦେହଠାରୁ ନିଆରା ସର୍ବଦା ଆଲୋକର ଶରୀରଧାରୀ । ଫରିସ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବକର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡ଼ିକର ରାଜା ।

ବାପଦାଦା ତ ପୁରୁରୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇ ସାରିଛନ୍ତି ଯେ ସାରା ସୃଷ୍ଟି ଚକ୍ର ଭିତରେ ଏକମାତ୍ର ବାପଦାଦା ହିଁ ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି ଗର୍ବର ସହିତ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୋ’ର ପରତ୍ତ୍ୱେକ ସନ୍ତାନ ରାଜ ଅଟେ, ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅଟେ । ତେଣୁ ଫରିସ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ । ଏହିଭଳି ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା ଆଲୋକର ସ୍ୱରୂପଧାରୀ ଅଟେ । କେହି ବି ଯଦି ଏହିଭଳି ଲାଇଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଡବଲ ହାଲୁକା ପଣିଆର ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ କାହା ସହିତ ବି ମିଶିବେ ତେବେ ତାଙ୍କ ମସ୍ତକରୁ ଆତ୍ମା ରୂପୀ ଜ୍ୟୋତିର ଚମକ ଚାଲିବା-ଚାଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯିବ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହିଭଳି ତୀବ୍ରପୁରୁଷାର୍ଥର ଲକ୍ଷଣ ଏବଂ ଲକ୍ଷଣକୁ ସଦାସର୍ବଦା ଜାଗ୍ରତ ରଖ । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କ ଭିତରେ ଦେଖିଥିଲ ଯେ କେହି ବି ଯଦି ତାଙ୍କ ସହିତ ମିଶୁଥିଲା ବା ଦୃଷ୍ଟି ନେଉଥିଲା ତେବେ ତା’ ସହିତ କଥାବାରତ୍ତା କରୁ କରୁ ତାଙ୍କୁ କ’ଣ ଦେଖାଯାଉଥିଲା? ଏବଂ ଶେଷ ସମୟରେ ଅନୁଭବ କରିଲ ଯେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା କଥାବାରତ୍ତା କରୁ କରୁ ମଧ୍ୟ ମିଠା ଅଗରୀରୀ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଉଥିଲେ । ତାହେଁ କେତେ ବି ସେବାର ସମାଚାର ଆସୁଥାଉ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ଅଗରୀରୀ ପଣିଆର ଅନୁଭବ କରାଇ ଦେଉଥିଲେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଯେକୌଣସି ମୁରଲୀରେ ମଧ୍ୟ ଚେକ୍ କର, ଦେଖିବ ବାରମ୍ବାର ମୁଁ ଅଗରୀରୀ ଆତ୍ମା ଅଟେ, ଏହିଭଳି ଆତ୍ମାର ପାଠକୁ ଗୋଟିଏ ମୁରଲୀରେ କେତେ ଥର ମନେ ପକାଇ ଦେଇଛନ୍ତି; ତେଣୁ ଏବେ ସମୟ ଅନୁସାରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ବିସ୍ତାରର କଥା ଗୁଡ଼ିକ ବା ସ୍ୱଭାବ ସଂସ୍କାର କଥାଗୁଡ଼ିକ ତୁମକୁ ଅଗରୀରୀ ଅବସ୍ଥାଠାରୁ ଦୂରେଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏଥିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆବଶ୍ୟକ ।

ତେବେ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ସେବାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଫଳାଫଳ ତ ଭଲ ମିଳୁଛି, ସେବା କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଙ୍କ ଭିତରେ ଉତ୍ତମ-ଉତ୍ସାହ ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ ଯୋଜନା ମଧ୍ୟ କରିଚାଲିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେବାର ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଏବଂ

ବାପଦାଦା ଆଦି ବି ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନ ଉନ୍ନ ବରଗର, ଉନ୍ନ ଉନ୍ନ ସ୍ଥାନର ସେବାର ବହୁତ ଭଲ ଫଳାଫଳ ଦେଖିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେବା କରିବା ସହିତ ଅଗରୀରୀ ପଣିଆର ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ କମ୍ ମେହନତରେ ଅଧିକ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ । ଶୁଣିଥିବା କଥା ଭଲ ଲାଗିଥାଏ କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ଦ୍ଵାରା ବା ଅଗରୀରୀ ପଣିଆର ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ଵାରା ଯଦି ଅନୁଭବ କରିଥାଆନ୍ତି ତେବେ ସେହି ଅନୁଭବ ଭୁଲି ହୁଏ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏବେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଅଗରୀରୀ ପଣିଆର ତୀବ୍ର ଲଚ୍ଛାକୁ ସାମିଲ କର । ଶାନ୍ତିର ହେଉ, ସୁଖର ହେଉ, ଖୁସିର ହେଉ ବା ଆତ୍ମିକ ସୁନ୍ଦର ହେଉ, କୌଣସି ନା କୌଣସି ଅନୁଭବ କରାଅ । ନିଜର ଚାଲିଚଳନ ଦ୍ଵାରା ସୁନ୍ଦର ହେଉ ବା ଆତ୍ମିକ ପ୍ରେମର ହେଉ ଯେଉଁଭଳି ଆଡିଥୁଷ୍ଟ ଦେଉଛ, ସମ୍ବନ୍ଧ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ଦେଉଛ ଏବଂ ପରିବାର ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ଦେଉଛ, ତାକୁ ତ ଏଠାରୁ ଅନୁଭବ କରି ଯାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅତିନିଦ୍ରୀୟ ସୁଖର ଅନୁଭୂତି ସହିତ ଶାନ୍ତିର ଆତ୍ମିକ ନିଶା ଏବେ ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ଦ୍ଵାରା ଏବଂ ଭାଇବ୍ରେଶନ ଦ୍ଵାରା ଅନୁଭବ କରାଇବା ଉପରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । କୌଣସି ନା କୌଣସି ବିଶେଷ ଅନୁଭବ କରାଅ । ଯେପରି ତୁମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖି ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ପାରିବାରିକ ସୁନ୍ଦର ଏଭଳି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନ୍ୟ କେଉଁଠି ବି ମିଳିବ ନାହିଁ, ସେହିଭଳି ଏବେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଶକ୍ତିର ବା ପ୍ରାପ୍ତିର ଅନୁଭବ କରିଥାଆନ୍ତୁ । ଏବେ ତ ୭୦-୭୨ ବର୍ଷ ପୁରଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ଏତେ ସମୟର ଫଳାଫଳରେ କ'ଣ ଦେଖିଲ! ମେହନତ ତ କରିଛ କିନ୍ତୁ ଏବେ ପରମ୍ପରାନ୍ତ ବରହ୍ମାକୁମାରୀମାନେ ଭଲ କାମ କରୁଛନ୍ତି, ବରହ୍ମାକୁମାରୀ ମାନଙ୍କର ଉତ୍ତମ ଭଲ, କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତମ ଦେବାବାଲା କିଏ? ସେମାନଙ୍କୁ ଚଳାଇବାବାଲା କିଏ, ଏମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଦେବାବାଲା କିଏ? ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ବାବା ଶବ୍ଦ ଶୁଣି କହୁଛନ୍ତି ଏମାନଙ୍କର ଜଣେ ବାବା ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ହିଁ ମୋର ବାବା ଅଟନ୍ତି, ଏହିଭଳି କହିବା ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ହେବା, ତାହା ଏବେ ଗୁପ୍ତ ରୂପରେ ଅଛି । ବାବା ବାବା ତ କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମୋ'ର ବାବା, ମୁଁ ବାବାଙ୍କର ଏହି ଶବ୍ଦ କୋଟିକ ଭିତରେ କେହି କେହିଙ୍କ ମୁଖରୁ ବାହାରୁଛି ।

ତେବେ ଏହି ସଂଗମଯୁଗର ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ? ଆମ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଆସିଯାଇଛନ୍ତି, ସମ୍ପଦ୍ଵିତ ତ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମିଳିବ ନା! ସେହିଭଳି ପ୍ରଭାବର ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ଫରିସ୍ତା ଅବସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଚାରିଆଡେ ବିରଚ୍ଛରିତ ହେବ । ଏମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଲାଲଟ ମିଳୁଛି, ଏମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆତ୍ମିକ ଶକ୍ତିର ଲାଲଟ ଦେଖାଯାଉଛି, ଏହିଭଳି ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ତେଣୁ, ଏବେ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାର ଏହି ଲକ୍ଷଣ ରଖ ଯେ ମୁଁ ତବଲ ଲାଲଟ ଫରିସ୍ତା ଅଟେ । ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ଫରିସ୍ତା ସ୍ଵରୂପର ଅନୁଭୂତିକୁ ବତାଅ । ଅଗରୀରୀ ପଣିଆର ଅନୁଭବକୁ ବତାଅ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ଯେକୌଣସି ସଂକଳ୍ପକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାର, ସ୍ଵଭାବ ସଂସ୍କାରରେ ତବଲ ଲାଲଟ ରୁହ । କେହି କେହି ପିଲା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତ ହାଲୁକା ସ୍ଥିତିରେ ହିଁ ରହୁଛି କିନ୍ତୁ ମୋତେ ଅନ୍ୟମାନେ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହିଭଳି ତବଲଲାଲଟ ଫରିସ୍ତାର ଲାଲଟ କ'ଣ ଲୁଚି ରହିପାରିବ? ଛୋଟିଆ ସ୍ଵପ୍ନ ଲାଲଟ ଟରନ୍ତ ହେଉ ବା ଡିଆସିଲି କାଠିର ଲାଲଟ ହେଉ କେଉଁଠି ବି ଜଳିଲେ ଲୁଚି ରହିପାରିବ ନାହିଁ, ପୁଣି ଏହା ତ ଆତ୍ମିକ ଶକ୍ତିର ଲାଲଟ, ତେଣୁ ନିଜର ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରାଅ ଯେ ଏମାନେ କିଏ! ଚାହେଁ ଜଗଦମ୍ବା ହୁଅନ୍ତୁ ବା ଦାଦୀ ହୁଅନ୍ତୁ କେବେ କେହି କହି ନାହାନ୍ତି ଯେ ମୋତେ ଏମାନେ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ନିଜର ସ୍ଥିତିର ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପରିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ଦାଦୀଙ୍କର ଉଦାହରଣ ଦିଆଯାଉଛି, କାହିଁକି ନା ବରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ପାଇଁ ତ ଭାରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଭିତରେ ତ ଶିବବାବା ଥିଲେ, ପୁଣି ଶିବବାବାଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଭାରୁଛନ୍ତି ସେ ତ ନିରାକାର ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ନିଆରା ମଧ୍ୟ ଏବଂ ନିରାକାର ମଧ୍ୟ, ଆମେ ତ ସ୍ଵପ୍ନ ଶରୀରଧାରୀ ଅଟୁ । ଏତେ ବଡ଼ ସଂଗଠନ ଭିତରେ ରହୁଛୁ, ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଲଗା ଅଲଗା ସଂସ୍କାର ଭିତରେ ରହୁଛୁ । ତେବେ ସଂସ୍କାରକୁ ମିଶାଇବା ଅର୍ଥାତ୍ ଫରିସ୍ତା ହେବା । ଉନ୍ନ ଉନ୍ନ ସଂସ୍କାରକୁ ଦେଖି କେତେକ ପିଲା ନିରାଶ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ବାବା ବହୁତ ଭଲ, ବରହ୍ମାବାବା ବହୁତ ଭଲ, ଉତ୍ତମ ବହୁତ ଭଲ, ପ୍ରାପ୍ତି ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ କିନ୍ତୁ ସଂସ୍କାର-ସ୍ଵଭାବକୁ ମିଶାଇବା ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କର ପରିଷ୍ଟ ହେବା । କାହାର କାହାର ପରିଷ୍ଟ ନୁହେଁ, କାହିଁକି ନା କେହି କେହି ପିଲା କହୁଛନ୍ତି ବିଶେଷତାକୁ ଦେଖି ମଧ୍ୟ କାହା କାହା ପ୍ରତି ସୁନ୍ଦର ଆସିଯାଉଛି । ସ୍ଵାତ୍ମର ଭାଷଣ କରିବା ବହୁତ ଭଲ, ଏହାଙ୍କ ଭିତରେ ଅମ୍ଳ ବିଶେଷତା । ବହୁତ ଭଲ ରହିଛି । ବାଣୀ ବହୁତ ଭଲ.... ତେବେ ଫରିସ୍ତା ହେବାର ମଧ୍ୟ ଏହି ସବୁ ବିଦ୍ଵାନ ଆସିଥାଏ । ଯଦିଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପରିଷ୍ଟ ହେବାକୁ ଦିଅ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଆତ୍ମା ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ନିଆରା ଅଟେ, ଏହିଭଳି ନିଆରା ସ୍ଥିତି ଦ୍ଵାରା ନିଜର ପରିଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ନିଜର ବିଶେଷତା ଦ୍ଵାରା ନୁହେଁ । ତାଙ୍କର ଏହି ଗୁଣଟି ମୋତେ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗେ, ହୁଏ ତ ସେହି ଗୁଣକୁ ଧାରଣ କରିପାର କିନ୍ତୁ ସେହି କାରଣରୁ କାହାର ପରିଷ୍ଟ ହେବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଫରିସ୍ତା ସମସ୍ତଙ୍କର ପରିଷ୍ଟ ଅଟେ । ସମସ୍ତେ କୁହନ୍ତୁ ଇଏ ମୋ'ର ଅଟନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆପଣା ପଣିଆର ଅନୁଭବ ହେଉ । ଏହିଭଳି ଫରିସ୍ତା ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ କଥା ବିଦ୍ଵାନ ପକାଇଥାଏ । ଗୋଟିଏ ହେଲା ଦେହଭାନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୈହିକ ଚେତନା, ତା'ର ଅନୁଭବ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଛି, ଯାହାଦ୍ଵାରା ୨୩ ଜନମର ଦେହ-ଅଭିମାନ ପ୍ରକଟ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟତା ହେଲା ଦେହ ଅଭିମାନ, ଦେହଭାନ୍ ଏବଂ ଦେହ ଅଭିମାନ, ଉତ୍ତମମାର୍ଗରେ ଯେତେଯେତେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଥାଆନ୍ତି, ସେହି ଅନୁସାରେ ନିଜ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ କେବେ କେବେ ଦେହ ଅଭିମାନ ଆସିଯାଏ ଏବଂ ସେହି ଅଭିମାନ ତଳକୁ ଖସାଇ ଦେଇଥାଏ, ତେବେ ଦେହ-ଅଭିମାନ ମଧ୍ୟ କ'ଣ ଆସିଥାଏ? ଯାହା ବି କିଛି ବିଶେଷତା ରହିଛି, ସେହି ବିଶେଷତା କାରଣରୁ ମଧ୍ୟ ଅଭିମାନ ରହିଥାଏ, ମୁଁ କ'ଣ କମ୍ କି, ମୋର ଭାଷଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ହେଉଛି । ମୋ'ର ସେବାର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ୁଛି ବା କୌଣସି ବି କଳା ଯେପରି ମୋ'ର କୌରବ କରାଇବା ବହୁତ ଭଲ । କୌଣସି ନା କୌଣସି ଉତ୍ତମରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାରେ ବା ସେବାରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାରେ ଏହିଭଳି ଅଭିମାନ ନିଜ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଆସିଥାଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଗୁଣ ବା କଳା ବା ବିଶେଷତା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ ଆସିଯାଏ । କିନ୍ତୁ

ଏଥିରେ କିଏ ମନେ ପଡ଼ିବ । ଦେହଭାନ୍ ହିଁ ମନେ ପଡ଼ିବ ନା, ଅମୃତ ଭଲ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଅଟେ, ମୋ'ର ହସ୍ତାଣ୍ଡତଲିଙ୍ଗ ବହୁତ ଭଲ, ଏହିଭଳି ଅଭିମାନ ସେବାରେ ବା ପୁରୁଷାରଥରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ବାଲାଟ୍ କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଅଭିମାନ ରୂପରେ ଆସିଥାଏ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଚେକ୍ କରିବ ଏବଂ ଅଭିମାନବାଲା ଆତ୍ମାର ଅଭିମାନକୁ ଚେକ୍ କରିବାର ସାଧନ ହେଲା ତା'କୁ ଯଦି କେହି ଟିକିଏ ବି ଅପମାନ ଦେଲା, ତା'ର ବିଚାରର, ତା'ର ମତାମତର, ତା'ର କଳାର ବା ତା'ର ହସ୍ତାଣ୍ଡତଲିଙ୍ଗର ଅପମାନ ତା'କୁ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ଅପମାନର ଅନୁଭବ ହେଲା ତେବେ ତା'ର ସୁକ୍ଷ୍ମ ମନ ଲକ୍ଷଣ ହେଲା କରୋଧର ଅଂଶ ଜନମ ନିଏ, ଯାହାକୁ ରୋବ ବା ହାକିମ୍ ଦେଖାଇବା କୁହାଯାଏ ଯାହାକି ଫରିସ୍ତା ହେବା ପାଇଁ ଦିଏ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ବାପଦାଦା ପୁଣି ଥରେ ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି, ନିଜର ସଂଗମଯୁଗର ଅନତିମ ସ୍ଵରୂପ ଫରିସ୍ତା ସ୍ଵରୂପକୁ ଏବେ ନିଜ ଜୀବନରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର, ସାକାରରେ ଆଣ । ତେବେ ଫରିସ୍ତା ହେବା ଦ୍ଵାରା ଅଗରୀରୀ ହେବା ବହୁତ ସହଜ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ନିଜର ଚେକିଙ୍ଗ କର ଯେ ନିଜର ବିଶେଷତା ପ୍ରତି ବା ଅନ୍ୟ କାହାର ବିଶେଷତା ପ୍ରତି ସୁକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଆକର୍ଷଣ ବା ଅଭିମାନ ନାହିଁ ତ? ତେବେ ଅନେକ ପିଲାଟଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାରେ ମଧ୍ୟ ତଳ ଉପର ହୋଇଯାଉଛି । ଦିଲଖୁସ, ଚେହେରା ଖୁସ ରହିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଚିନ୍ତାବାଲା ଚେହେରା ବା ଚିନ୍ତନବାଲା ଚେହେରା ଦେଖାଯାଉଛି ଏବଂ ଚାଲୁଚାଲୁ ନିରାଶ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବୁଝିଲ ତ, ଏବେ ନିଜର ସଂଗମଯୁଗର ଅନତିମ ସ୍ଵିତି ଫରିସ୍ତା ପଣିଆର ସଂସ୍କାରକୁ ପ୍ରକଟ କର । ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଟକୁ ଯେପରି ଦେଖିଛ ସେହିପରି ଫଲୋଫାଦର ତ କରିବ ନା । ଶେଷ ସମୟରେ ଅନେକ ପିଲାଟଙ୍କର ଅନୁଭବ ଅଛି, କଥା କହୁ କହୁ ବା ସମାଚାର ଶୁଣାଇବା ଭିତରେ ସମାଚାର ଶୁଣିବା ଠାରୁ ଉନ୍ନତ୍ଵରେ ବା ଶବ୍ଦଠାରୁ ଉନ୍ନତ୍ଵରେ ରହିବାର ସ୍ଵିତିର ଅନୁଭବ କରୁଥିବାର ଦେଖିଛନ୍ତି । କେହି କେହି ବାବାଟକୁ ଅନେକ କଥାର ସମାଚାର ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ଯୋଜନା କରି ଆସିଥାଆନ୍ତି, ଏକଥା କହିବି, ସେକଥା କହିବି, ଏକଥା ପଚାରିବି.... କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆସିବାବେଳକୁ କ'ଣ କହିବାର ଥିଲା ଭୁଲିଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଫରିସ୍ତା ଅବସ୍ଥା । ତେବେ ଆଜି କେଉଁ ପାଠକୁ ପଢ଼ିବା କରିଲ? ମୁଁ କିଏ? ଫରିସ୍ତା । କୌଣସି କଥା ପ୍ରତି ବା କାହାର ବିଶେଷତା ପ୍ରତି ବା ନିଜର ବିଶେଷତା ପ୍ରତି, ଦେହ ଅଭିମାନଠାରୁ ଉନ୍ନତ୍ଵରେ ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ଫରିସ୍ତା ସ୍ଵିତିରେ ରୁହ, କାହିଁକି ନା ଫରିସ୍ତା ନ ହେଲେ ଦେବତା ଜନମରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ମିଳିବ ନାହିଁ । ସତ୍ଵଯୁଗରେ ତ ଆସିଯିବ କାହିଁକି ନା ସନ୍ତାନ ହୋଇଯାଇଛି, ତେଣୁ ସମ୍ପତ୍ତି ତ ମିଳିବ କିନ୍ତୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଦ ନୁହେଁ । ତେବେ ଯାହା ପ୍ରତିଦିନ କରୁଛ ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହିବୁ, ଏକାସାଥୀରେ ରାଜ୍ୟ କରିବୁ, ସିଂହାସନ ଉପରେ ଯଦିଓ ନ ବସ କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ତ ହୁଅ, ସେଠିକାର ରାଜ୍ୟ ସଭାକୁ ତ ଦେଖିଛ ନା । ଯେଉଁମାନେ ବି ରାଜ୍ୟ ସଭାର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ତିଳକ ଏବଂ ମୁକୁଟଧାରୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ରାଜ୍ୟ ଶାସନ କରିବାର ଚିହ୍ନ ହେଲା ତିଳକ ଏବଂ ମୁକୁଟ । ତେଣୁ ବହୁତ ସମୟରୁ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ମଝିରେ ମଝିରେ ନୁହେଁ । ବହୁତ ସମୟର ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ସିଂହାସନ ଉପରେ ହୁଏତ ବସି ନ ପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ରାଜକୀୟ ପରିବାରର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଆରଛା!

ଆରଛା, ଆଜି ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମ ଥର ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଉଠ । ଆରଛା ସଭାର ତିନିଭାଗ ପିଲା ତ ଉଠି ଛିଡା ହୋଇଛନ୍ତି । ଆରଛା ଯେଉଁମାନେ ବି ପ୍ରଥମ ଥର ଆସିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବାବାଟଙ୍କ ସହିତ ସାକାରରେ ପ୍ରଥମ ଥର ମିଶିବାର ଏବଂ ଜନ୍ମଦିନର ଅଭିନନ୍ଦନ । ବାପଦାଦା ଆସିଥିବା ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହି ବରଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଆସିଛ ଯଦିଓ ଅତି ବିଳମ୍ବରେ କିନ୍ତୁ ନୁଆ କରି ଆସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ବରଦାନ ହେଲା ଯେ କେବେ ବି ଏଭଳି ସଂକଳ୍ପ କରିବ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ କିପରି ଆଗକୁ ଯାଇପାରିବୁ? ତେବେ ଠୁଲେଟ୍ ଅରଥାତ୍ ଅତି ବିଳମ୍ବରେ ଆସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ବାପଦାଦା ଏବେ ତ ତୁମେମାନେ କେବଳ ବିଳମ୍ବରେ ଆସିଛ, ଅତି ବିଳମ୍ବରେ ଆସି ନାହିଁ, ଏବେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଶେଷ କରି ବାପଦାଦା ଏବଂ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ସହଯୋଗର ଭାବନା ରହିଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଯଦି ଏହି ଅଳ୍ପ ସମୟକୁ ଅରଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡକୁ ସଫଳ କରିବାର ସଂକଳ୍ପ କରିବ, କାହିଁକିନା ଅଳ୍ପ ସମୟ ଭିତରେ ବହୁତ କିଛି ପାଇବାର ଅଛି, ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ବ୍ଵହରଥରେ ନଷ୍ଟ କରିବାର ନାହିଁ, ସର୍ବଦା କର୍ମଯୋଗୀ ହୋଇ ଚାଲିବାକୁ ପଡ଼ିବ, କର୍ମକୁ ତ ଛାଡ଼ିବାର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କର୍ମ ସହିତ ଯୋଗକୁ ସାମିଲ କରି କର୍ମ ଏବଂ ଯୋଗର ସନ୍ତୁଳନ ରଖିବାକୁ ହେବ । ତେବେ ଏହିଭଳି ସନ୍ତୁଳନ ରଖି ଚାଲିବାବାଲାଟକୁ ଅତିରିକ୍ତ ଆଶୀର୍ବାଦ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ବିଳମ୍ବ ସମୟରେ ଆସିଛ, ଅତି ବିଳମ୍ବର ବୋର୍ଡ ବି ଆଗକୁ ଲାଗିବାକୁ ଯାଉଛି, ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଅଛି, ଅଳ୍ପ ସମୟ ଭିତରେ ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିପାରିବ । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ବରଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନଙ୍କର ସାହସ ଆଧାରରେ ସାହାୟ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିବ ।

ଏବେ ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଆନ୍ତରିକ ଆଶୀର୍ବାଦ, ପଦ୍ମଗୁଣା ଅଭିନନ୍ଦନ ଏବଂ ଶୁଭକାମନା । ଆସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପଢ଼ର ବା ଇମେଲ୍ ପଠାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଵାଦପ୍ତ୍ୟର ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡଠାରୁ ମଧ୍ୟ କମ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଯାଉଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ବାପଦାଦାର ତୃଷାର୍ତ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ଏବଂ ବନ୍ଧନରେ ରହୁଥିବା ମାତାମାନେ ଯେଉଁମାନେକି ମାତକୁ ମଧ୍ୟ ଗଲାର ହାର କରିଦେଉଛନ୍ତି, ଏହିଭଳି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାଦପ୍ତ୍ୟର ଏବଂ ନୁଆ ନୁଆ ସନ୍ଦେହୀ ଆତ୍ମାମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଏବେ ବାହାରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କମ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ସନ୍ଦେହୀ ସହିତ ସହଯୋଗୀ ଅରଥାତ୍ ଡବଲ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଚାରିଆଡ଼ର ସମସ୍ତ ଯୁବକ, ବୃଦ୍ଧ, ଛୋଟ ପିଲାମାନେ, ମାତାମାନେ, ପାଣ୍ଡବମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଭକାମନା,

ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ । ଆରୁଛା!

ବରଦାନ:- ସାକାର ଏବଂ ନିରାକାର ପିତାତ୍ମକର ସଂଗ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ ବିଦ୍ୟା ହେଉଥିବା ସଦାସଫଳତା ମୂରତ ଭବ ।

ଯେପରି ନିରାକାର ଆତ୍ମା ଏବଂ ସାକାର ଶରୀର ଦୁଇଟିଯାକର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରୁଛ ସେହିପରି ନିରାକାର ପିତା ଏବଂ ସାକାର ପିତା ଉଭୟତ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ରଖି ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ବା ସଂକଳ୍ପ କରିବା ଦ୍ଵାରା ସଫଳତାମୂରତ ହୋଇଯିବ କାହିଁକିନା ବାପଦାଦା ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ନିର୍ଗତିତ ଭାବରେ ତାତ୍କାଳୀୟ ଯାତ୍ରା କରାଇ ନିର୍ଗତ ଏବଂ ନିର୍ଭୟତାର ସହିତ କରିବ । ଏହାଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ଏବଂ ସଂକଳ୍ପର ସଫଳତା ହୋଇଯିବ, କିଛି ବି ବ୍ୟର୍ଥରେ ଯିବ ନାହିଁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ସଫଳ ହୁଏ ସଫଳ ହେବ ।

ସ୍ଵଲୋଗାନ:- ଆତ୍ମିକ ସ୍ଵନେହ ସମ୍ପଦତ୍ତି ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଟେ, ତେଣୁ ମାଷ୍ଟର ସ୍ଵନେହର ସାଗର ହୁଅ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶ୍ଵର:- ଏକତା ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସର ବିଶେଷତା ଦ୍ଵାରା ସଫଳତା ସମ୍ପାଦନ ହୁଅ । ଧର୍ମସତ୍ତାବାଲାତ୍କ ଆଗରେ ପବିତ୍ରତାର ଶକ୍ତି ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସତ୍ତା ବାଲାତ୍କ ଆଗରେ ଏକତାର ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରମାଣିତ କର । ଏହି ଦୁଇଟି ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିଦେଲେ ଈଶ୍ଵରୀୟ ସତ୍ତାର ପତାକା ବହୁତ ସହଜରେ ଉଡ଼ିଯାଏ । ଏବେ ଏହି ଦୁଇଟି ସତ୍ତା ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେତେ ଯେତେ ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ଏକତାର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପାଖାପାଖି ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିବ ସେତିକି ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ତୁମର ମହିମା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ଲାଗିବେ ।